

LA GENT GRAN TAMBÉ PATEIX ELS EFECTES DE LA CRISI

Novembre 2012

LA GENT GRAN TAMBÉ PATEIX ELS EFFECTES DE LA CRISI

Pròleg: "La meva vida en temps de crisi"

Testimoni personal de la Sra. Maryse Martin

Tinc 67 anys d'edat i estic jubilada des de els 60 anys. Soc vídua fa 14 anys. La meva vida ha canviat. La meva pensió es de 600 euros al mes. Jo visc prop del centre de la ciutat i un subsidi d'habitatge cobreix el lloguer.

Els meus recursos no em permeten fer el que vull, però gràcies als voluntaris, com jo, de l'Associació petits frères des Pauvres'l sóc capaç de participar en moltes activitats com la natació i la pintura. Puc rebre menjars de convivència en el cap de setmana i en vacances, tot de manera gratuïta o per una petita quota.

Viure a la ciutat em dóna accés al transport gratuït (autobús, metro, tramvia i tren regional) perquè no paguen impostos sobre els meus ingressos. No obstant això, la meva vida social és limitat a causa de l'escassetat de recursos financers.

Tinc tres fills que no viuen a prop. El meu segon fill, que és autista, es va mantenir a casa fins a complir els 14 anys. Jo havia de trobar una solució per a ell treballant en una instal·lació prop de casa. Hem van reconèixer com el seu guardià i tenir cura dels assumptes administratius. Ell rep un subsidi que cobreix les despeses d'allotjament. Per visitar el meu fill, he de trobar el mitjà de transport més pràctic.

Amb l'Associació "petits frères des Pauvres'l, ajudo a donar-li la benvinguda i confort de les persones que es troben en situacions de risc. Parlo amb ells, donant-los l'assessorament ocasional, però el més important és que escolto molt. Em sembla que això poc a poc els ajuda, de vegades sóc una mica com la seva "germana gran".

Al barri, sóc membre de dues associacions, que em permet fer sortides i participar en les activitats. Això em permet introduir la zona per a nous residents, jo també participo en un grup de reflexió filosòfica sobre un tema que ens sotmetem, el que permet parla a tothom.

En el personal, sóc una mare de tres fills i avia de dos néts. Em preocupo pel néts quan els seus pares han d'assistir a determinades qüestions. Em sembla que és molt important tenir una bona entesa dins de la família. També és una manera de tornar a la comunitat el que ens ha donat des del nostre naixement.

Jo també vull deixar només quan la meva família és prou forta com per fer-ho sense mi. Jo sé que el meu fill menor i la seva dona s'encarregarà del meu fill autista.

Em quedo bé a la meua edat en sortir a caminar i fer coses amb les meves mans el que ajuda a mi, tant física com mentalment.

Vull viure la meua vellesa amb un sentiment d'utilitat, a poc a poc, per ajudar (joves, la força, la família, amics), tots necessitem el suport d'una manera o altra.

Lille, juny de 2012

INTRODUCCIÓ

Ja sigui per la situació d'atur i dificultats per trobar una nova feina; els estalvis que es van esvaïr en els mercats financers i immobiliaris, pagar més pels béns i serveis bàsics vitals, com per dur a terme la participació social o cultural, els europeus han estat experimenten cada dia l'impacte de la crisi financera i econòmica. Altres grups de població o l'edat també s'enfronten a dificultats similars o d'un altre tipus i exposar encara més severament al risc de pobresa i exclusió social. No obstant això, ningú hauria de subestimar la vulnerabilitat creixent entre les persones majors de 50 anys, i en aquest temps de crisi negar l'especificitat de la pobresa i l'exclusió social a la vellesa.

En aquesta publicació es basa el treball en el camp de la inclusió social i la protecció social duta a terme per la Plataforma AGE Europa i les organitzacions dels seus Estats membres des de l'inici de la crisi financera de 2008.

El document també presenta recomanacions d'AGE conjuntament amb el Comitè de les Regions sobre l'impacte de la crisi amb la gent gran. Els membres d'Age, van formular propostes sobre com autoritats públiques, poden satisfer millor les necessitats de la gent gran més vulnerables i salvaguardar la seva dignitat i qualitat de vida i, en última instància, facilitar la seva participació real en la societat.

Finalment, el seminari realitzat a Brussel·les al mes de juny ha contribuït a que AGE faci una àmplia reflexió sobre com fer front a l'envelliment demogràfic amb major eficàcia a través de un enfocament integral i coordinat, amb els responsables polítics i parts interessades a tots els nivells. L'objectiu és satisfer la necessitats específiques de les persones grans més vulnerables. Això, contribuirà a la creació d'entorns favorables a l'edat a la UE basat en l'equitat i la solidaritat entre generacions.

La publicació es difondrà àmpliament des de AGE i la contribució dels seus membres amb l'Any Europeu 2012 a fi de promoure un canvi en la formulació de polítiques i la creació d'una forma més amigable amb la gent gran de la Unió Europea per l'any 2020

Les estadístiques sobre la pobresa en la vellesa

Hi ha una manca de precisió i confusió en interpretar les xifres sobre la pobresa en la vellesa. Segons l'OCDE, de mitjana "13,5% dels majors de 65 anys viuen en la pobresa, que es defineix com un ingrés per sota de la meitat de la mitjana nacional. L'índex de pobresa és més alt per la gent gran que per a la població en el seu conjunt, amb una mitjana de 10,6% ". Aquestes xifres globals amaguen no sols importants diferències entre els països, sinó també dins de la població de més edat a nivell nacional.

Segons Eurostat, el risc de pobresa o exclusió social que enfronten les persones 65 anys o més, el 2010 va ser d'aproximadament 6% en Luxemburg, fins aproximadament 56% en Bulgària. Per altra banda el risc de pobresa entre les persones majors de 65 anys segueix superant les xifres de la població activa 18-64, la gent gran és més pobre que els grups de població junts.

Diferències importants estan ocultes quan es mira als subgrups de gent gran, com ara el de dones solteres, persones d'edat i la gent gran en zones urbanes, rurals, immigrants i minories ètniques. De fet les dones d'edat i les persones grans tendeixen a un major risc de pobresa que la mitjana en la majoria dels països de la U.E. Per tant, qualsevol interpretació de la pobresa en la vellesa s'ha de tenir en compte l'edat i el gènere, donat el fet que, en general la població adulta major no és homogeni i hi ha diferències molt significatives en el risc de pobresa entre la seus subgrups.

Una altra diferència important en el risc de pobresa entre la gent gran es refereix a les diferències entre alguns dels estats membres "més petits" i la resta de la UE. Per exemple, l'índex segueix sent alt o molt alt per a tots els grups de població de Bulgària i Romania, mentre que a Polònia, Eslovàquia o Hongria, les xifres de pobresa indiquen, a primera vista, una situació financera relativament millor per les persones de 65 anys, en comparació amb la resta de la població. Això es deu en part al fet que ingressos de la gent gran és estable i garantit per l'Estat.

D'altra banda, les xifres de pobresa més baixos per a les persones majors de 65 anys en alguns països de l'Europa de l'Est podrien ser també el resultat de la metodologia emprada per mesurar el risc de pobresa. El 60 per cent del llindar de pobresa està vinculada a la qualitat de vida en el context nacional respectiu. La situació en els estats de l'Europa Oriental és significativament pitjor en comparació amb les persones d'edat avançada que viuen a Occident, el poder adquisitiu és tres vegades més gran que en Europa de l'Est.

En analitzar els nivells de pobresa també és important seguir la seva evolució en el temps. Per exemple, es pot observar un substancial augment en el nivell de risc de pobresa relativa entre la gent gran a Polònia en els últims quatre anys, segons les últimes estimacions d'Eurostat, la xifra relativa a la pobresa de les persones majors de 65 anys ha augmentat del 7,8 % el 2006 fins a un 14,7 % el 2011. Els increments en el nivell de pobresa per la gent gran, en les dones és encara més gran, això indica que amb una política sense canvis socials, no avaluar la situació

social actual de la població adulta major, la situació de la gent gran s'agreuja encara més a Polònia i tindrà un impacte negatiu en les seves condicions de vida.

Per això, AGE es lamenta, que la gent gran en els estats membres de l'Est i Central no són sempre el blanc directe de les estratègies nacionals d'inclusió social. La millora significativa en la situació social de tots els grups de població es produirà només quan els governs reconeguin l'especificitat del risc de pobresa per a cada edat, amb el suport de mesures específiques de política social.

Finalment, però no menys important, l'anàlisi de la pobresa a través de tota la societat, també s'ha de mirar, la riquesa i les desigualtats d'ingrés que afecten a les persones a les quals alguns dels més rics poden ser també gent gran, per això, l'enfortiment de la solidaritat, tant entre i dins de les generacions serà crucial per abordar amb eficàcia les desigualtats d'ingressos, i per tant evitar que els grups més vulnerables llisqui en la pobresa.

I. Necessitat d'entendre l'impacte de la crisi sobre la gent gran

La vulnerabilitat de les persones grans està, abans que res relacionada amb la manca de recursos financers. En l'actual context de les retallades dels governs en tots els sectors, la renda disponible de les persones d'edat està disminuint, ja que han d'utilitzar més diners per serveis d'atenció de la salut o de llarg termini, el transport, etc. Amb la persistència de la crisi, les condicions de vida estan empitjorant també per a un nombre creixent de persones grans amb ingressos just per sobre el llindar de la pobresa.

La crisi no afecta negativament a la gent gran només en termes financers, ni en les seves dificultats d'accés a la salut o els serveis socials, molts s'enfronten inesperadament amb aquests noves formes de vulnerabilitat, es veuen afectats també per impotència o l'angoixa profunda, retirant-se poc a poc de la vida familiar i les activitats socials, i de la participació activa en la societat, mostrant símptomes de un major desinterès en la vida política amb sentiments d'aïllament del corrent principal de la societat, per tant el benestar i dignitat son al que està en joc.

Severes restriccions pressupostàries impedeixen a la gent gran gaudi dels seus drets humans

Encara que la Carta Europea de Drets Fonamentals, declara els drets de la gent gran per viure una vida digna i independent, els canvis demogràfics en combinació amb la pressió sobre els pressupostos públics, estan augmentant el risc de violacions de drets humans contra la gent gran. Molts països de la UE s'enfronten el desafiament de l'actual clima econòmic prestant menys atenció al compliment dels drets de les persones grans que tenen com éssers humans.

Per exemple, a França, on un decret de 2005, va demanar l'abolició de la barrera que impedeix que les persones majors de 60 a ser protegits contra la pèrdua d'autonomia, sota el mateix i més generós esquema de les persones més joves amb discapacitat. Les consideracions financeres estan impeding algun progrés, així, en el sistema francès actual - Un país que va ratificar la Convenció sobre la Drets de les Persones amb Discapacitat - La gent és millor si s'incapacita abans de la 60 anys d'edat, ja que als 60 anys i un dia, un és considerat només una persona gran i no un ésser humà d'estar en igualtat de drets amb els altres, l'assignació específica es redueix considerablement i la gent gran han de contribuir a les despeses de cures a llarg termini, fins al 90%.

Segons la jurisprudència del Regne Unit, les prestacions d'atenció poden ser limitades, encara que en la pràctica això significa restringir l'autonomia de la persona gran, així com el deteriorament de la qualitat de vida i la salut de la persona en qüestió. Un exemple del any 2010, una dona gran que ha sofert una mobilitat reduïda a causa d'un ictus va està forçada contra la seva voluntat, a utilitzar bolquers d'incontinència, ja que es considera més rendible que tenir un cuidador ajudar-la a fer servir el bany.

Els Països Baixos són un exemple més il·lustratiu d'aquesta situació, ja que l'informe holandès per a la aplicació del Pla Internacional de Madrid d'Acció sobre l'Envel·liment (PAIMM) afirma: "El sistema de cura està sota pressió" Els costos estan pujant i el personal dependent està creixent ... cada pacient ha de poder exercir els seu dret, però, a la vegada, cal que hi hagi garanties que el compliment de drets individuals serà raonable i just, en una moment en què els governs estan considerant polítiques per reduir els costos sense mesurar l'impacte en els drets humans, hi ha una possibilitat que la nostra societat es limitarà a un "compliment raonable dels drets", amb una inherent risc d'erosionar el caràcter inviolable i universal dels drets humans.

Cada vegada hi ha més dificultats per accedir i que s'ofereixin serveis de salut i atenció a llarg termini

La tendència d'un nombre creixent de països, és tornar a individualitzar la part de riscos per a la salut i la dependència, encara que l'assegurança de salut complementaria és sovint massa cara per a la gent gran. Per tant, la crisi s'amplifica encara més el problema dels creixents desigualtats en l'accés i la assequibilitat de cura de la salut i de llarg termini, que, en la majoria dels casos, es deu a un menor nombre de recursos financers, la pèrdua de la salut i retallades d'austeritat en l'atenció de salut gratuïta o subvencionada en els serveis públics.

Més i més gent gran - en particular aquells que viuen amb ingressos mínims - ja no es poden permetre una adequada prevenció i atenció primària de salut, amb les conseqüències immediates per l'envelliment saludable. Per exemple, l'eficaç retirada del dret a medicaments gratuïts o subvencionats, vol dir que la gent gran amb malalties cròniques es veuen obligats a abandonar els règims de tractament essencials, o deixar medicaments d'alt cost, o confiar en la disponibilitat de programes voluntaris lliures d'organitzacions filantròpiques, negant així els èxits dels últims 30 anys per garantir que tots els grups de la població a tenir accés a la salut atenció i tractament com un dret.

Alhora, la investigació europea posa de manifest les creixents taxes de pèrdua d'autonomia i "dependència" entre la gent gran, a causa de envelliment de la població, la qual cosa porta a l'augment de les necessitats de cura a llarg termini. La prestació de serveis d'atenció al país, varia àmpliament a tot Europa, amb alguns dels països més afectats per la crisi ja està tenint menor accés als serveis formals i recórrer a l'ús dels cuidadors immigrants. Però en tota la UE el cuidador familiar informal és la principal forma d'atendre la dependència. Amb molts països ara reconeixen la necessitat de donar suport als cuidadors familiars com un recurs essencial per a la provisió de l'atenció. Això planteja qüestions de mantenir l'accés universal a la salut i les atencions de llarga durada per a la gent gran, en especial els pensionistes de baixos ingressos i / o les seves famílies.

La igualtat d'accés a l'atenció sanitària de qualitat es veu amenaçada no només des del punt de vista individual, sinó també en un sentit més ampli de la disponibilitat territorial dels serveis. Per exemple, la accés a l'atenció de la salut pot dependre del lloc on un viu, en la majoria dels països no sols els metges generals, sinó també els geriatres a les zones rurals són cada vegada més escassos, les proves de nivell de base, indica en general escassetat en la provisió de serveis de salut a les zones rurals (metges, hospitals, serveis de rehabilitació). Un altre factor que pot influir en la disponibilitat de l'assistència sanitària, però també a llarg termini son els serveis d'atenció a la mobilitat i el transport. Un nombre creixent de pacients no volent seguir el seu tractament especialitat lluny d'un hospital a causa de la manca de transport des de casa seva.

Prenent l'exemple de l'atenció residencial, en països on aquest està parcialment o totalment finançats per les famílies, moltes persones grans se'ls retira l'atenció informal a la llar i es transfereixen a llars de menys costos (habitatges municipals), mentre que en altres països hi ha llistes d'espera (fins i tot fins a 2 anys), un altre motiu de preocupació creixent en aquest temps de crisi son els abusos financers "dins d'abús familiar", els comentaris directes de moltes persones grans confirmen que degut a la crisi els seus familiars sovint perden llocs de treball i, per tant, tenen problemes per seguir participant en el pagament dels costos de la residència, i consegüentment a la persona gran se li neguen els serveis d'atenció.

L'escassetat d'habitatges adequats per mantenir la vida digna en la vellesa

Una selecció d'opcions d'allotjament de qualitat que efectivament responguin a les necessitats de la gent gran és considerat com una característica important d'enfortir el benestar i qualitat de vida en la vellesa, no obstant això, hi ha una escassetat general d'habitatge adaptable per la gent gran a la UE. El finançament públic per fer front a aquesta demanda és cada cop més baix.

La crisi ha afectat la capacitat de pagament i l'accessibilitat a causa dels retalls pressupostaris, en la majoria dels països hi ha una tendència a canviar dels serveis d'atenció d'infermeria i residencials cap una vida independent a la llar. Tot i aquesta tendència reflecteix les preferències de la gent, el seu èxit final depèn de la mesura en què les condicions de vida en ambients privats s'adapten a la necessitats de la població d'edat, la disponibilitat dels serveis

de cura, la proximitat dels transports locals o botigues, l'accessibilitat d'edificis per les persones amb discapacitat, seguretat, etc. Permetre a la gent gran a viure en llar també augmenta la càrrega sobre els cuidadors informals, en la seva majoria membres de la família i les dones en particular, aquesta restricció addicional és sovint subestimat per la política social on el suport a l'atenció informal és inadequada o simplement nul·la.

Pensions baixes combinades amb cada vegada més rendes altes, especialment a les grans ciutats, augmenta el risc d'exclusió de l'habitatge. Les polítiques nacionals d'assignació només de tant en tant són petites donacions per donar suport a persones grans a accedir a un habitatge digne. En alguns països, com França, Espanya, Itàlia o Grècia, la crisi actual ha provocat desigualtats encara més per jubilats que viuen amb ingressos moderats o baixos, ampliant la bretxa de la pobresa respecte a la resta de la societat. Ara necessitem el suport de les autoritats públiques, (alhora que les retallades pressupostàries per socavar encara més el paper de l'Estat) en l'alleujament dels riscos de pobresa i exclusió, incloent també l'habitatge.

Un creixent augment dels costos de lloguer és un problema comú en la majoria dels Estats membres i, per tant, la necessitat de mecanismes de protecció social i suport financer per als pensionistes, està subratllat per molts membres d'AGE. No obstant això, els suplementos existents d'habitatge o lloguer, en forma de drets d'emissió, es reduiran o se suprimiran de països, com la República Txeca, República Polònia, Irlanda, Itàlia i Suècia, la qüestió al voltant dels nivells d'augment de les despeses de lloguer i serveis per a la gent gran amb rendes baixes o moderats és comú en la majoria dels països, les aportacions financeres i / o en espècie - que les mesures de suport abans de la crisi ja no eren suficients per ajudar a totes les persones grans vulnerables - ha empitjorat la situació, fins i tot més, el suport insuficient afectarà encara més a la gent gran i augmentarà les seves dificultats en l'accés a un allotjament de qualitat.

Al Regne Unit, Irlanda, França i Alemanya, hi ha una sèrie de beneficis que ajuden a la gent gran amb habitatge i subsidi d'habitatge, prestació fiscal municipal, subsidi de calefacció a l'hivern, però en aquest moment de crisi, s'ha tingut de limitar considerablement el nombre de beneficiaris que poden rebre el suport financer del país.

La pobresa energètica és una preocupació per a un nombre creixent de persones grans

Les llars de la UE, i sobretot les de la gent gran, ja no són capaços de mantenir-se adequadament calentes a un cost raonable. Hi ha una barreja de diversos factors que poden conduir a la pobresa energètica, com ara: ingressos insuficients, en particular entre les persones més vulnerables; augment dels preus dels combustibles, incloent l'ús de relativament fonts de combustibles cars, com l'electricitat, la manca d'un aïllament apropiat de la llar / o sistemes de calefacció ineficient, i / o subocupació dels habitatges, al que porta a una superfície mitjana més gran a escalfar.

Els comentaris de les organitzacions d'edat al Regne Unit, diuen que cada any a Anglaterra i Gal·les, que molts milers de persones majors de 65 anys moren innecessàriament en els mesos d'hivern, aquesta es la causa perquè la gent gran no poden donar-se el luxe d'escalfar la casa i que són més susceptibles a les malalties causades per fred i la humitat, les últimes xifres

mostren que el passat hivern (2010-11) va haver gairebé 22.000 morts addicionals entre les persones majors de 65 anys a Anglaterra i Gal·les.

Tothom ha de tenir el dret de poder escalfar casa seva a un nivell adequat, com es reconeix en el clima i l'energia de la UE, sinó això s'està convertint en un "luxe" per a moltes persones incloent a la gent gran més vulnerables. Els creixents preus de l'energia i els serveis s'estan deteriorant, deixant a moltes persones properes a la línia de la pobresa amb el elecció entre calefacció i menjar, perquè no estan en condicions de pagar els comptes.

La gent gran està canviar el comportament del seu estil de vida a causa de la crisi

La crisi afecta tant els aspectes psicològics i físics de la gent gran, a una edat en que s'ha de ser capaç de gaudir de la seva jubilació, molts avui en dia han de lluitar amb responsabilitats excessives, com ara la cura continua d'altres persones grans, per exemple els seus propis pares, o la permanentment cura dels néts per tal de ajudar als seus fills que treballen. Per exemple, a Espanya, un nombre de persones grans són el suport dels seus fills, i això no és només causa de l'aspecte cultural, sinó en gran mesura a causa de les dificultats del mercat de treball. En conseqüència, els ingressos de la família es veu afectada negativament a causa de la càrrega financera addicional que han de portar a cobrir noves despeses, com ara la manutenció de fills.

Un fenomen similar s'observa també en altres països de la UE, on les altes taxes de desocupació persisteixen, en particular a les zones rurals i remotes, les persones han d'emigrar a l'estranger per buscar feina, deixant a la seva parella, els fills i als avis, sovint durant períodes superior a sis o més mesos.

Una altra tendència recent és el "retorn" de la gent gran a viure junts amb els seus fills i néts, això és a causa del fet que aquestes persones grans no poden ja pagar l'habitatge propi o perquè les seves famílies necessiten la llar, un pot considerar aquest procés com una nova forma de solidaritat establert en el moment de la crisi, no obstant això pot ser l'impacte d'aquests arranjaments familiars espontànies de fer front col·lectivament amb circumstàncies inesperats de la vida, aquesta tendència també pot obstaculitzar la major independència de les persones o la qualitat de vida. La solidaritat intergeneracional és en principi, sobre la base de forma voluntària i, per tant, no ha de ser imposada, en cas contrari, la crisi posarà en perill el progrés social assolit en les últimes dècades.

En els últims mesos, s'ha incrementat la sol·licitud d'informació sobre la demanda d'aliments gratis (menjar distribuït entre la gent gran), Malgrat la crisi, els preus dels aliments no han caigut, de manera que les persones amb ingressos baixos està obligada a economitzar el que consumeixen, o aquells amb pocs o cap ingressos recorren als programes de menjars gratuïts. Un fort increment respecte a l'any passat son les sol·licituds de menjars gratis als serveis de programes voluntaris, això confirma les dificultats addicionals de la gent gran.

Empobriment sobtat entre la gent gran, incloent a la classe mitjana

Un fenomen directament relacionat amb la crisi és la creixent vulnerabilitat dels treballadors de més edat en la pre-jubilació, la persistent ombrívol panorama econòmic, les pèrdues consecutives de la seva vida ingressos i estalvis a través d'inversions en béns o en productes financers, ha exposat aquest grup de població cada cop més gran a un major risc de pobresa, la majoria d'aquests persones representen a la classe mitjana baixa, que fins fa poc no es va enfrontar amb aquest risc.

No cal viure a Grècia per notar el descens continu de la cobertura dels costos dels medicaments, això passa també en altres països i cada any la llista dels medicaments no reemborsats es fa més llarg. Moltes persones grans ja no poden pagar el seu fons d'assegurança privada dels serveis de salut. D'acord amb un informe publicat a la primavera del 2012 a Portugal, un nombre de metges van explicar que la gent gran durant el l'hivern passat, quan hi havia un llarg període de temperatures sota zero, ja no estaven en la capacitat d'obtenir l'atenció mèdica que necessitaven, al que va donar lloc a un alt nivell de la mortalitat, aquesta situació s'il·lustra millor amb un persona gran a Portugal que va dir: "Podem comprar menjar o medicines, però no tant"

El suïcidi ha augmentat considerablement entre la població de més edat

Les dificultats financeres també empenyen a la gent gran a l'angoixa i la depressió, i en conseqüència en la casos més extrems, al suïcidi, a Grècia, les dades d'un programa de prevenció del suïcidi, va mostrar que en 2010 que el 46% de les trucades van ser de persones de 50 anys i més, amb un augment estimat de 25-30% en les persones que busquen ajuda dels serveis psiquiàtrics durant la crisi. El 2008, les dades per suïcidis consumats va mostrar una taxa global molt baixa de 2,8 per 100.000 habitants, mentre que les taxes de 2007-2009 va mostrar un augment del 18%, amb xifres el gener-maig de 2011 mostra un augment del 40% respecte al mateix període el 2010, les taxes de suïcidi per als homes són sempre molt més alt que per a les dones, i fa que les taxes mes altes de mortalitat específiques de suïcidi per edat esta en el grup de > 80 anys d'edat, tant per a homes i les dones.

També en altres països, no necessàriament tocats tan severament per la crisi econòmica, el fenomen del suïcidi es registre amb la gent gran. Segons un estudi recent dut a terme a Polònia el límit d'edat per a les persones que s'han suïcidat a causa de raons financeres, es va traslladar al grup de 50-54 anys, principalment homes perquè s'han quedat sense feina, no poden trobar feina alternativa i, en conseqüència, queden exclosos de la societat en general, el major percentatge de suïcidis els trobem en petits ciutats, on la recerca d'un lloc de treball és més difícil

Aquests diversos canvis en els hàbits diaris i l'estil de vida de la gent gran il·lustra l'impacte negatiu de la crisi sobre els paràmetres específics relacionats amb l'envelliment

II. Com prevenir la vellesa la pobresa i promoure la inclusió social

Garantir uns ingressos adequats per a tots en vellesa

Una combinació de factors com son els baixos ingressos, la mala salut, la discriminació per motius de gènere, la reducció de capacitat física o mental, la desocupació, l'aïllament, l'abús i l'accés limitat als serveis de tots, pot exercir un paper en l'augment del risc de pobresa i exclusió social amb l'edat.

No obstant això, quan la gent gran se'ls demana sobre les seves necessitats insatisfetes, en primer lloc mencionen la manca d'ingressos. El poder adquisitiu dels pensionistes, s'ha anat erosionant en els últims anys, com a resultat, no només hi ha els pobres cada vegada més pobres, però també un nombre considerable de la classe mitjana la gent gran, inclosos els treballadors d'edat, són empesos cap a sota de la línia de pobresa.

Ahora, la tendència de la reforma els plans de pensions a través d'un canvi gradual de la responsabilitat de l'Estat als ciutadans, s'ha deixat els estalvis de pensió de molta gent gran a mercè de les fluctuacions econòmiques i l'especulació en els mercats financers, la reducció de l'adequació dels seus ingressos en la vellesa, i la creació de "nous pobres" la gent gran, per tant, unes pensions adequades i la garantia dels estalvis ha de romandre l'objectiu fonamental per el futur reformes de la protecció.

AGE recomana:

- **Sempre que sigui proporcionada a través de les pensions o altres programes de renda mínima, l'ingrés ha de seguir sent adequat** – Per complir amb les majors necessitats de la població en termes del que consideren essencials per mantenir el nivell de vida decent i viure amb dignitat.
- **Preservar l'adequació de les pensions a nivell nacional i establir una supervisió eficaç en un sistema europeu de regulació per als mercats financers i les institucions** – a proporcionar una protecció adequada de les inversions, sistemes complementaris de pensions i els estalvis individuals.
- **Garantir un ingrés mínim adequat en la vellesa per combatre la pobresa i prevenir l'exclusió socials** - el dret a un ingrés mínim, incloses les pensions mínimes, ha de ser reconegut com un dret fonamental per garantir la dignitat de tots i la independència d'acord amb l'article 1 de la Carta Europea dels Drets Fonamentals.

Prevenir la feminització de la pobresa de la gent gran a través de la igualtat en l'accés a serveis socials de protecció

La majoria de gent gran en tots els països de la UE són dones i les taxes més altes de pobresa es concentren en les dones d'edat molt avançada, de totes maneres, dones i homes grans pateixen desigualtats en termes de protecció social, per exemple, l'oportunitat d'aprofitar els drets de pensió adequats està relacionada al tipus d'ocupació o professió i els anys que han estat en el mercat de treball.

No obstant això, avui en dia la majoria de les dones segueixen sent les més afectades per la seva maternitat, així com per la cura de fills, al que restringeix l'accés a l'ocupació de bona qualitat, la contínua reforma de les pensions introdueix un vincle més estret entre els ingressos de pensions i contribucions. Això vol dir que si les pensions i rendes de vellesa depenen de les contribucions de les persones, mentre que el nivell de les contribucions depenen dels salaris i el treball, la majoria de les dones seguiran rebent baix o molt baixos beneficis en el moment de la jubilació.

Les dones se solen jubilar abans que els homes, en part a causa de la jubilació obligatòria discriminatòria, però també perquè han de portar la major part de la càrrega de les responsabilitats familiars, en conseqüència reben pensions més baixes i, com solen viure més que els homes, els seus ingressos s'erosiona progressivament, la crisi actual ha empitjorat aquesta situació a causa dels creixents costos de vida i les individualització de protecció contra el risc de dependència en la vellesa, ja que en un nombre creixent de Estats membres, sense compensació adequada en unes mesures de salut assequible i de cures a llarg termini, com així una consideració més profunda de les estructures socials dels rols de dones i homes en la societat, el risc de pobresa entre les dones grans s'incrementarà encara més.

Els responsables polítics també han de millorar la comprensió a la importància dels drets de pensió adequats, donades la decadència del matrimoni per a tota la vida i l'augment de la nombre de famílies monoparentals, alhora, per les dones que no tenen dret a accedir a un sistema contributiu de seguretat social - a través d'una persona o els drets del cònjuge - cal proporcionar una xarxa de seguretat d'ingressos no contributiva amb la finalitat de mantenir aquestes dones fora de la pobresa.

AGE recomana:

- **Garantir una adequada pensió individual i drets per a tots, per garantir una vida digna a la vellesa** - inclosos els que tenen en la seva trajectòria justificat descansos, majoritàriament dones.
- **Quan els sistemes privats són animats o imposats, garantir la indemnització en plans de pensions per al temps dedicat a la família** - contribuir a favor de les dones per la cura dels nens i la gent gran dependents.

- **Fer complir la igualtat de gènere en l'ocupació per garantir uns ingressos adequats a la jubilació per les dones** - és a través del cicle de vida acostar-se a la protecció social basada en la igualtat d'oportunitats de gènere per prevenir la pobresa en la vellesa.
- **Per a les dones que arriben a la jubilació amb una protecció social insuficient, com a conseqüència de les desigualtats de gènere en seu treball (interrupcions de carrera, amb salaris baixos)** - altres mesures de compensació són crucials, la indexació de pensions o ingressos mínims adequats a la circumstància.

Combatre la pobresa cada vegada més gran entre la «Edat molt avançada»

Molts dels que es van retirar amb una pensió adequada llisquen poc a poc en la pobresa com a resultat de la manca d'indexació de les pensions, l'erosió dels ingressos en la tercera edat s'acumula amb el temps i es torna particularment problemàtic en edats molt avançades, quan la dependència sorgeix, els béns i serveis necessaris per viure una vida digna són més cars.

La crisi ha dificultat encara més la qualitat de vida dels anomenats "vells vells" que han de fer front amb menys diners "a la butxaca" ja que a mesura que envelleixen a causa del creixent nombre de serveis que precisaran com a gent gran, en especial atenció a llarg termini, sinó també a altres serveis, com ara el transport o l'habitatge. Algunes persones grans s'enfronten actualment el dramàtic dilema d'haver de triar entre menjar un bon àpat, la calefacció de casa o que tinguin la cura dental que necessiten.

L'anàlisi de les mesures per prevenir la pobresa en la vellesa no s'ha de limitar a la capacitat dels sistemes de protecció social per cobrir només els requisits bàsics, es tracta més aviat de prendre en compte el fet que l'adequació d'aplicar per a un període més llarg, la durada de la vida de jubilació es pot estendre més de 30 anys, aquest cicle de la vida serà marcada per diversos factors, com la salut, la dependència, la mort dels amics, familiars, canvis familiars i socials, això es refereix no només a les que han treballat i contribuït amb regularitat a els plans de pensions, sinó també els que tenen pocs o cap contribució i, per tant, només tindrà dret a les prestacions socials no contributives.

AGE recomana:

- **Assegurar una adequada indexació de les pensions** - per permetre que els jubilats a mantenir-se al dia amb la societat, progressar a mesura que envelleixen i no caure poc a poc en el parany de la pobresa.
- **Desenvolupar normes pressupostàries per a uns adequats ingressos en la vellesa sobre la base d'una cistella de béns i serveis per la gent gran en diferent subgrups** - per garantir una vida digna i dignitat personal de tots i la vida diferent en les etapes de la vellesa.

- **Definir l'adequació dels ingressos en la vellesa a base d'un ampli consens per la gent gran validat per experts en el que es necessita per viure una vida digna en la vellesa** - això ha d'incloure aspectes monetaris com ara l'accés a serveis de salut i socials, habitatge digne, l'oci i les activitats socials o la participació cívica.

Potenciar i donar suport als cuidadors grans en risc de pobresa

A mesura que la població envella, les responsabilitats de cura caurà en un nombre creixent de les dones majors i plantejarà reptes financers per a una encara major nombre de dones a causa dels salaris baixos i menors drets de pensió. Poca atenció es presta a la quantitat enorme d'atenció a gent gran dependents, que es troba principalment en les espatlles de dones a partir de 45 anys, això augmenta els riscos a curt i llarg termini de la pobresa, tant per als cuidadors que treballen i els que no treballen

AGE considera que hi ha marge per al desenvolupament social, la innovació en aquest camp. I que els estats membre haurien de fer més esforços per fer front als reptes cada vegada més grans, que els cuidadors informals s'enfronten a l'ocupació en un context de reducció de suficiència de serveis de cura a llarg termini i que posen cada vegada més responsabilitats per a la cura a l'esquena d'ancians dependents. Això té un impacte en particular per les dones de 45-60 anys que es retiren del mercat laboral per tenir cura dels seus néts amb la finalitat de permetre als seus fills o altres membres de la família a treballar.

L'estudi de EUROFAMCARE va trobar que el cost dels medicaments, els viatges extra, els pagaments per la cura de la salut, l'adaptació de la llar i menjar especial, són més costos d'atenció. En alguns països, aquests costos estan en augment a causa de les retallades en les mesures per a les persones amb discapacitat i majors, així com l'augment de les desigualtats en l'accés a serveis gratuïts o subvencionats d'assistència sanitària i els medicaments. Finalment, però no menys important, la cura informal, també augmenta el risc de desenvolupar problemes dels cuidadors de salut física i mental, especialment depressió, mentre que el suport apropiat pels cuidadors en, formació, informació i oportunitats per a la interacció social, pot reduir aquests riscos.

AGE recomana:

- **El reconeixement del valor del cuidadors familiars a través dels seus drets com a tals** - tenir més en compte la dimensió de gènere en les polítiques del mercat de treball i desenvolupar mesures de cura de llicències més flexibles per adaptar-se a les necessitats de les persones treballadores - en particular les dones de més edat – que cuiden de familiars dependents.
- **Desenvolupar per UE una llicència de cuidador, incloent l'atenció dels familiars, com els nens petits, familiars, dependents i pares d'edat avançada** i protegir els drets socials dels cuidadors informals, inclosos els drets de pensió.

- **Augmentar la inversió pública en els serveis d'atenció per a persones majors dependents i considerar el seu paper positiu** de suport a l'ocupació (com són aquest tipus de serveis) i no només com un el cost per al pressupost públic.
- **Desenvolupament de polítiques apropiades i mesures de suport als cuidadors no professionals que els permetin triar en la cura**, mentre que protegint-los de les conseqüències de la pobresa, la mala salut i exclusió social.

Lluita contra la discriminació per edat en l'ocupació i el risc de pobresa creixent entre els treballadors de més edat

Amb la crisi del deute sobirà i econòmic, els responsables polítics estan reforçant la seva petició de vides laborals més llargues per ajudar a reduir la pressió demografia sobre els pressupostos públics. No obstant això, poc es fa per adaptar els mercats de treball i llocs de treball amb l'envelliment i crear un entorn més favorable per als treballadors joves i grans. La integració del mercat de treball ha estat cada vegada més qüestionada per la crisi econòmica, treballadors de més edat són els primers a ser acomiadats en cas de reestructuració, el 2012, el (67%) dels europeus creu que la crisi econòmica està contribuint a una major discriminació contra els treballadors "grans" (els majors de 55). Aquesta prevalença de la discriminació per edat és també una àrea on els Estats sembla que estar dedicant menys esforços.

La crisi ha donat lloc tant a un augment de la pobresa entre els treballadors de més edat, són part dels anomenats 'treballadors pobres', els ingressos estan per sota del llindar de la pobresa, les estratègies de la inclusió social han d'assegurar que aquests treballadors estan protegits contra la discriminació per edat i pobresa en el treball, les garanties de salaris adequats, no estan subjectes a una explotació econòmica, l'ocupació precària, s'ha de donar oportunitats per proporcionar que es pugui assolir habilitats que els permetin augmentar la seva autonomia financera i per superar les dificultats econòmiques individuals.

Diversos governs nacionals han introduït canvis que apunten a restringir l'elegibilitat a les prestacions d'atur, la reducció de la quantitat a pagar i / o limitar el seu àmbit d'aplicació. Aquestes mesures ocasionen un dany al grup de gent gran al no poder trobar ocupació a causa de la manca de treball es tracta doncs d'una nova i creixent grup de persones grans que s'enfronten a la pobresa. En els últims mesos es mostra que aquests grups de gent gran - els treballadors pobres i els desocupats - estan cada vegada més obligats buscar ad-hoc del suport social, com el subministrament de menjars calents en els bancs d'aliments.

AGE recomana:

- **Lluitar contra la discriminació per edat en el lloc de treball i garantir la seva protecció de la pobresa entre els treballadors de més edat** – millorar la igualtat en l'ocupació per a tots els grups d'edat; garantir salaris adequats, evitar l'explotació econòmica, el treball precari i les inacceptables condicions de treball.

- **Proporcionar oportunitats per adquirir habilitats per els treballadors d'edat** - per reduir el risc de ser acomiadat i escapar de les dificultats personals i financeres; la gent gran han de ser capaços d'augmentar la seva capacitat econòmica per gestionar les seves vides.
- **Crear entorn amigables dels majors en els centres de treball** - per permetre als treballadors majors a seguir participant en l'ocupació a mesura que creixen i com la seva salut laboral o evolucionar en les necessitats ergonòmiques.

Prevenir l'aïllament social amb l'edat i abordar el maltractament d'ancians

La transició de la vida activa a la jubilació per moltes persones grans representa un trencament sobtat amb el seu entorn professional, un cop retirades, la gent gran arribar a estar encara més aïllat, ja que tenen menys oportunitat de "rejovenir" la seva vida social tant dins del seu propi grup d'edat i fora d'ell. Estudis recents realitzats a Europa demostren que en dos terços dels països, més d'1 de cada 10 persones de 65 anys o més no tenen amics o no es relacionen "La mateixa enquesta revela que " la família i els familiars juguen un paper important en la prevenció aïllament en la vellesa: significativament menys persones afirmen no tenir parents o cap contacte amb ells que al cas dels amics.

El risc d'exclusió i aïllament social és a causa de diverses raons, com la situació familiar, socioeconòmic o ètnia, no obstant això, el tema dels papers socials d'homes i dones és sovint ignorat en el debat sobre l'exclusió social i pobresa, tot i que aquests també poden tenir un important impacte en la forma, s'enfronten als diversos desafiaments a la vellesa, com la integració social, enviduar o fer front a dificultats financeres. Els comentaris d'AGE sobre el suport a la gent gran, aïllats o individuals, mostren que els homes més que les dones neguen l'evidència de les seves dificultats financeres o socials, negant-se a reclamar suport necessari o assistència, d'altra banda, les persones grans tenen més probabilitats de trobar un company i / o casar-se de nou quan es converteixen en vídues. Qualsevol que siguin les explicacions d'aquests fenòmens, com divergències significatives en les dones i percepció dels homes i l'experiència d'aïllament, l'exclusió social i la pobresa s'han d'abordar a través de mesures de política, la política d'inclusió social ha de tenir en compte l'economia, els factors socials i psicològics per tal de complir l'objectiu de l'enfortiment de la cohesió social en general.

Al envellir, augmenta la dependència, a causa de la reducció de la capacitat física o mental es troben en major risc de maltractament o negligència. A mesura que s'envelleix es pot arribar a dependre d'altres per al suport i l'atenció, ell / ella ha de continuar perquè el dret al respecte de la dignitat humana dels éssers, físic i mental, el benestar, la llibertat i la seguretat. Un dels problemes més comuns es produeix quan mort un membre de la parella, això pot amplificar el grau de major dependència de les persones de l'ajuda externa que, pot augmentar l'exposició a possibles abusos, persones grans dependents són sovint invisibles i, per tant, incapaços de reclamar els seus drets, sobretot, en el context actual de la crisi econòmica

- En les dures circumstàncies econòmiques actuals dificulten les relacions socials, incloent els de la família, i per tant hi ha més riscos d'abús financer de gent gran, majors organitzacions populars de diversos països han estat plantejant aquest problema en els últims mesos.

AGE recomana:

- **Promoure el dret a la dignitat, físic i mental, el benestar, la llibertat i la seguretat** - a través de normes de qualitat per a la salut a llarg termini, serveis d'atenció han de ser introduïts per les autoritats públiques. La Carta Europeu dels drets i responsabilitats dels les persones grans que necessiten cures a llarg termini i assistència.
- **Informar i ajudar els més vulnerables entre les persones grans que no poden reclamar els seus drets** - en particular molt ancians, amb discapacitat i / o gent gran aïllades, immigrants i persones de minories ètniques, donar-los la possibilitat de participar activament en les seves comunitats i en la societat en general.
- **Promoure una veu de les persones grans més vulnerables en els processos de presa de decisions** - mitjançant l'educació i la capacitat per expressar les seves demandes i reforçar el seu dret a participar, mitjançant l'establiment de estructures permanents de consulta més persones a nivell local.

Millorar els drets de la gent gran Roma (poble gitano)

A Roma els Sinti es troben entre les minories més marginades a Europa, el corrent de crisi econòmica ha portat fins i tot al ressentiment creixent contra els gitans en els últims anys, fins ara, molt poca atenció s'ha prestat a identificar com les necessitats de aquest grup creixent de Roma.

D'acord als nombrosos testimonis recollits per organitzacions d'AGE, no és només una manca general de coneixement dels seus drets entre la gent gran, sinó que sovint experimenten un tracte desigual fins i tot per les autoritats públiques, de salut i de serveis. Nivells inacceptables de pobresa, exclusió i la discriminació contribueixen encara més a l'exclusió. La majoria d'ells també pateixen d'una falta de contactes socials que estan limitats a la seva família i els membres d'una xarxa més àmplia de membres de la comunitat romaní. Quan es descriu la seva situació de vida, l'exclusió social es percep com un específic "ètnica" o fins i tot com a característica alguna cosa "natural" per als gitans. Tot i que Roma no es veuen afectats per l'exclusió social són repetidament davant aquest mite que agreuja la seva condició social i obstaculitza l'oportunitat d'esdevenir per integrar-se plenament a la societat.

L'exclusió social té a veure amb molts factors incloent la falta de treball, qualitat de l'habitatge i estatus socials. De la investigació realitzada per AGE i ERI022 , el que sembla ser un problema comú entre els majors romanís que van ser entrevistats, molts dels enquestats van indicar que pateixen de solitud, tot i viure amb la seva família, i han sentit una falta de respecte o valor cap a ells com a majors Roma. Les seves condicions i estils de vida sovint no propicien per tenir una vida social comunitària i organitzada i les nocions de participació ciutadana, cultural i social,

sovint signifiquen poc per a ells. Com que viuen en condicions de pobresa durant tant de temps, no tenen la mentalitat de voler dedicar-se a la societat o els falta la motivació per buscar una vida social i cultural més enllà de la seva família immediata.

AGE recomana:

- **Implementar les estratègies nacionals d'integració dels gitanos** i assegurar que contribueixin eficaçment a la lluita contra la discriminació racial en l'educació, en l'ocupació, l'habitatge i l'assistència sanitària.
- **Proporcionar informació periòdica i actualitzada** sobre els canvis en els sistemes socials nacionals, serveis de salut i altres polítiques o les mesures que afecten les seves vides.
- **Comprovar que les autoritats nacionals, locals i autoritats regionals tinguin les eines necessàries** i estructures eficaces per ser capaç de desenvolupar, aplicar i supervisar iniciatives d'inclusió social adreçades a aquest tipus de persones.
- **Crear consciència en els Estats membres sobre els fons estructurals de la UE i simplificar el procés** de sol·licitud i accedir-hi durant la proper període de finançament 2013-2020 per facilitar i millorar l'ús d'aquests recursos de mesures de suport a les persones grans Roma.

III. Eines polítiques i processos per avaluar les realitats socials de la gent gran i millorar la seva qualitat de vida

Estratègia d'Inclusió Activa

El 2008, la Comissió Europea va adoptar una recomanació sobre la inclusió activa de les persones més excloses del mercat laboral, pretén promoure una estratègia global basada en la integració dels tres pilars de la política social: suport a una renda adequada, els mercats de treball inclusius i accés a serveis de qualitat. Aquesta recomanació no es va referir directament a la gent gran com un grup objectiu específic, sinó que es va ocupar dels problemes de l'ocupació, l'adequació dels sistemes d'ingressos mínims i l'accés a serveis des de la perspectiva de l'oferta econòmica de la població activa, no obstant això, pel fet que tot això són temes rellevants per als treballadors d'edat i tenen també impacte directe sobre la situació dels pensionistes, que estan seguint l'evolució de les polítiques d'inclusió activa.

La resposta de la societat civil dona lloc a una decebedora evidència de la inclusió política activa sobre els treballadors d'edat, malgrat que els governs segueixen introduint mesures d'austeritat pressupostària, l'estratègia no pot avaluar el seu impacte en la vida diària dels grups de població més exposats al risc de pobresa, entre ells un nombre creixent de treballadors d'edat avançada. A causa de la crisi, cada cop més es troben amb més obstacles per romandre o tenir accés a una ocupació de qualitat en el seu entorn, perden aquests últims anys crucials de les contribucions a la protecció social.

AGE recolza les mesures de lluita contra la discriminació per l'edat dels empresaris, pràctiques dirigides a les persones de més de 50 anys quan es planegen acomiadaments, o els pensionistes que desitgen continuar en l'ocupació. La vulnerabilitat d'avui està sovint relacionada amb la manca de recursos financers, tot i que hi ha un vincle entre les prestacions d'ingressos mínims i de "activació" laboral, mesures per posar de nou a les persones excloses del mercat de treball.

Des de 2008, les estratègies nacionals d'inclusió activa han estat ineficients per atendre les necessitats de les persones que tenen poques possibilitats de trobar una feina i que romanen en alt risc de caure en la pobresa i l'exclusió social. Per exemple, el suport a la renda mínima francès conegut com el Revenu de Solidaritat Activa (RSA)-dissenyat per motivar els sol·licitants d'ocupació a acceptar un treball remunerat per sota de la nivell de subsidi d'atur, oferint a canvi un suport financer addicional per tancar la bretxa d'ingressos - no va complir amb el seu objectiu pel que fa als treballadors d'edat. L'incentiu proposat per la RSA és eficaç en la facilitació dels treballadors d'edat per obtenir suport a una ocupació duradora, deixant amb ingressos insuficients, en l'actual context econòmic, la recerca d'una feina de qualitat o les seves obres és sovint impossible per a un treballador gran.

Per ser una eina eficaç per donar suport a la gent gran més vulnerables, l'estratègia d'inclusió activa no pot referir exclusivament a l'ocupació i els recursos financers, la participació en els deures cívics, en la vida social i les activitats culturals, l'accés a l'aprenentatge al llarg de la vida, són elements essencials per garantir que la gent gran pot participar activament en la societat.

AGE recomana:

- **Donar als que no poden construir una pensió adequada per raons justificades, xarxes de seguretat adequades** - la inclusió activa s'han d'adreçar a aquests grups per enfortir la seva dignitat i donar suport a la participació social.
- **La inclusió activa per trencar les barreres d'ocupació que enfronten els treballadors de més edat, en especialment aquells que pateixen atur de llarg termini** - amb la finalitat d'ajudar a romandre actius a través de la recerca de feina i orientació, formació contínua, formació professional, voluntari activitats, etc.
- **La inclusió activa ha d'abordar l'específic qüestió del període de transició entre una plena carrera professional i la jubilació** – això pot estar acompanyat per una ruptura amb la xarxa social i, en conseqüència, l'exclusió social i el deteriorament de la dignitat de les persones i l'autoestima.
- **Abordar les desigualtats de gènere en promoure l'activació de l'ocupació, per tal de contribuir a la prevenció de la pobresa entre les dones d'edat** - a través de l'eliminació de bretxes salarials de gènere, i per garantir que el temps dedicat a tenir cura dels nens, els ancians etc. dóna dret a una pensió adequada.

Mesurar i corregir la pobresa entre la gent gran

Països de la UE difereixen considerablement en termes de risc de pobresa entre la gent gran. El mesurament de la capacitat per proporcionar béns i serveis que la majoria de la gent considera necessari tenir un nivell de vida adequat, la taxa de privació material és un indicador complementari fiable a les mesures monetàries, com ara el comunament usat "taxa de risc de pobresa" tenint en compte els pobres com els que viuen amb una renda disponible inferior al 60% de la renda mitjana nacional, és fonamental utilitzar mètodes diferents de mesurament de la pobresa per tal de capturar diferents cares d' la pobresa i l'exclusió social de la gent gran a nivell nacional.

D'altra banda, tot i que els indicadors per ajudar a capturar la realitat social, es troben en els contextos de l'economia nacional, social i cultural de les persones grans, destaca la importància d'altres factors com ara l'aïllament i les conseqüències de la soledat en termes de patiment, per també tenir en compte en l'estudi de la pobresa, l'exclusió social a la vellesa. De la mateixa manera, els episodis dramàtics de les "onades de calor" a Europa fa alguns anys també plantegen la qüestió dels estils de vida d'avui en dia, la solidaritat entre els grups d'edat formes d'ajuda mútua, etc.

AGE considera que l'objectiu acordat per la UE per la reducció de la pobresa (Estratègia Europa 2020) no és només simbòlica, sinó més aviat l'expressió del ferm compromís dels Estats membres d'ambiciosos estratègies de creixement inclusives a nivell nacional. S'ha estat demanant als governs nacionals a recolzar accions que tinguin plenament en compte la vellesa en els aspectes específics de la pobresa i l'exclusió social que pateixen les persones grans.

AGE recomana:

- **L'anàlisi de les mesures per prevenir la pobresa en la vellesa, no ha de ser limitada a la capacitat dels sistemes de protecció social per cobrir béns o requisits exclusivament bàsics** l'objectiu és el de tenir en compte el fet que l'adequació s'ha d'aplicar a un període més llarg de la vida com a pensionista, vivint de vegades més de 40 anys.
- **Els Estats membres han d'aconseguir l'objectiu principal de la UE, en la reducció de la pobresa a nivell nacional i desglossament per edat i el gènere** - per tal de crear polítiques socials de lluita contra la pobresa en la vellesa entre subgrups específics, com les dones majors, o els que viuen a les zones rurals, les persones pertanyents a minories ètniques o immigrants etc.
- **Utilitzar mesures fiables de pobresa a nivell nacional i de la UE combinant tots els mètodes i enfocaments existents**, com ara l'ingrés familiar, indicadors de pobresa i privació material, amb la finalitat de proporcionar la imatge més precisa de les realitats socials i els riscos específics que enfronten els tots els grups de població, com la gent gran.

Governança multi nivell i l'enfocament participatiu de la política d'inclusió social

En els últims deu anys, la majoria del Estats membres han treballat junts a través del Social Open Method of Coordination sobre protecció social i inclusió social (social OMC), compartint experiències sobre el funcionament i les reformes de seus sistemes de pensions, salut i cures de llarga durada, així com els serveis i la política d'inclusió social. Un dels principals objectius del social OMC també era la governança, la transparència i la participació de els interessats en el disseny, implementació i seguiment de les polítiques en tots els nivells.

La Plataforma Europea contra la Pobresa i la Exclusió Social es va crear per aprofitar aquesta experiència de participació dels interessats, a fi d'assegurar una major coherència entre les mesures aplicades en virtut de la Social OMC, no obstant això, gairebé dos anys després de la introducció de l'Estratègia Europa 2020 i la seva iniciativa emblemàtica per combatre la pobresa i l'exclusió social, organitzacions de la societat civil, incloses les de gent gran, culpen als governs nacionals per una bretxa creixent entre la veu dels més vulnerables i la resposta política. El procés del OMC ha debilitat encara més, amb menys participació dels estats membres en la consecució d'un acord comú. El procés oficial segueix sent vàlid, però fins ara no ha estat explícitament satisfactori.

Per tal de fer front a aquest dèficit en el tractament dels temes socials a través de la coordinació de la UE, la Comissió i els Estats membres han introduït en 2012 els anomenats informes nacionals socials (IEN)

- Dissenyat per cobrir, en principi, el focus temàtic de la política social OM. L'objectiu és vincular millor les reformes estructurals i pressupostàries per al agenda d'inclusió social, encara és massa aviat per fer una anàlisi en profunditat d'aquesta nova política, però és evident que no aconsegueix incorporar la dimensió social en el desenvolupament econòmic.

La Plataforma Europea contra la Pobresa i la Exclusió Social, com una agenda de polítiques d'inclusió social, s'ha de basar en l'experiència de participació dels interessats i la governança de múltiples nivells a través del mètode obert de coordinació social. Això assegurarà major coherència entre les mesures aplicades, d'una banda en la inclusió social, les pensions i la salut i cures de llarga durada i, de l'altra manuals, propostes per millorar el creixement i l'ocupació. El social OMC és un procés que aporta els millors nivells nacionals i europees juntament amb la finalitat de contribuir a la realització dels els objectius socials de l'Estratègia Europa 2020.

AGE recomana:

• **Utilitzar el potencial del Mètode Obert de Coordinació (OMC) i els seus instruments per assolir l'objectiu de la Plataforma per la reducció de la pobresa** - i per orientar l'acció a garantir unes pensions adequades i sostenibles, així com la salut universal i de qualitat i a llarg termini, i fer d'aquestes àrees una part integral de l'estratègia Europa 2020 objectiu de "creixement inclusiu".

• **Involucrar tots els grups d'interès efectiva, incloent la societat civil a nivell nacional de la UE** – en totes les etapes del procés d'elaboració de polítiques socials: de configuració de l'agenda directiva, les estratègies i els plans de redacció, execució, seguiment i la reformulació dels objectius i l'avaluació dels progressos realitzats.

Conclusions

La crisi actual ha posat en perill el model social europeu basat en la solidaritat, la redistribució justa dels recursos i els principis de cohesió social. Les persones grans, que sovint es descriu com "privilegiada", pateixen directament a causa de la crisi, en molts Estats membres, les altes taxes de pobresa entre la gent gran persisteixen, en particular entre les dones d'edat, les persones d'edat molt avançada o els de les minories ètniques, no obstant això, l'especificitat de la pobresa i la exclusió en la vellesa, com es descriu en aquesta publicació, és sovint mal interpretat a la discurs públic i polític.

Les estratègies nacionals per sortir de la crisi han estat fins ara majoritàriament impulsades per les finances públiques en mesures d'austeritat, sovint en detriment dels objectius socials. Retalls consecutius s'han introduït en els programes de lluita contra la pobresa i l'assistència social la prestació de serveis, que són les preocupacions centrals dels 150 milions d'europesos en l'edat adulta. Aquests enfocament també es reflecteix en la resposta de la política comuna de la UE per la crisi que fa cas omís de les clàusules horitzontals socials del Tractat de Lisboa i contradiu els objectius d'Europa 2020 emblemàtiques en la reducció de la pobresa i la creixement de l'ocupació.

Membres d'AGE creuen que la disciplina en les finances públiques, el creixement sostenible econòmic i sistemes adequats de protecció social no són contradictoris, sinó que es reforcen mútuament - tots els objectius necessaris per assolir el progrés sostenible i integrador a la societat en el llarg termini - Qualsevol altres reformes econòmiques i estructurals ha, de basar-se en un autèntic avaluació de l'impacte social, tenint plenament en compte la precarietat creixent de persones de totes les edats. Això, hauria de permetre als Estats membres proposar una estratègia global per al creixement sostenible i inclusiu, alhora que protegeix més eficaçment als grups de població més vulnerables i complir el repte global de l'envelliment demogràfic.

L'Any Europeu 2012 sobre l'Envelliment Actiu i la Solidaritat entre Generacions també crea un impuls per enfortir les estratègies nacionals de lluita contra la pobresa i les desigualtats socials entre la gent gran, convidant a les persones grans en bon estat de salut física i mental a contribuir més activament al mercat de treball i les seves comunitats per ajudar a les nostres societats per afrontar millor el desafiament demogràfic. En el context actual de crisi del deute sobirà, és encara més urgent de revisar la manera com les nostres societats, els mercats laborals i socials els sistemes de protecció s'organitzen per preservar la solidaritat i la cooperació dins i entre les generacions en formes que siguin socialment justes i econòmicament sostenible per a totes les generacions.

Articles sobre l'impacte de la crisi

Els següents articles van ser presentats per dos altaveus externs i organitzacions de membres d'AGE que van participar en el seminari sobre l'impacte de la crisi en la gent gran el 19 de juny de 2012. Presenten una evidència específica del país pel que fa a els canvis en la situació de la gent gran i les conseqüències de la crisi sobre les seves realitats socials en els últims anys. També analitzen l'eficàcia de la inclusió social a nivell nacional i social relacionat amb les proteccions polítiques per respondre a aquest impacte. Aquests articles no reflecteixen necessàriament la posició de la Plataforma AGE Europa, sinó que més aviat significa com és la contribució interna d'AGE i una reflexió sobre la millor manera d'abordar la necessitats de la gent gran vulnerables i donar-los suport en aquest temps de crisi i quina hauria de ser la resposta de totes les parts interessades amb l'envelliment de la població.

"L'impacte de la crisi en les persones grans - experiència grega "

per Judy Triantafyllou i Diamantoula Vlantoni, 50 + Hellas ONG, Atenes

El document pretén donar una visió actual de l'impacte de la crisi financera sobre les persones grans a Grècia, basada principalment en les impressions de la salut i els treballadors d'assistència social en l'àmbit dels serveis per a la gent gran, així com en les experiències dels membres de 50 + Hellas.

Els efectes en la gent gran es deuen principalment a:

1. La reducció directa dels seus recursos financers
2. Les retallades en els serveis essencials, a causa de les mesures d'austeritat
3. Les conseqüències indirectes de les vagues i reaccions negatives dels treballadors dels serveis públics i altres proveïdors de serveis en protesta contra les mesures.

Si bé alguns dels problemes reportats existeixen des de fa molt temps, tots s'han exacerbat durant el crisi. Més important encara, algunes tendències per millora les taxes de la pobresa i l'esperança de vida saludable, recentment s'està invertint.

1. La reducció directa dels seus recursos financers
 - Retalls de pensions s'han fet a través de tots els nivells de la pensió
 - La discapacitat i altres beneficis per a la gent gran amb necessitats d'atenció a llarg termini i suport s'han reduït
 - Els nous impostos sobre la propietat i els béns, la reducció encara més de la renda disponible.
 - Per a aquells que van ser capaços d'augmentar els seus ingressos pel lloguer de la propietat, per la disminució dels nivells de renda, ara tenen l'incapacitat per llogar locals en particular al centre d'Atenes, tot això contribueix a una caiguda en els ingressos.
 - Els preus dels aliments bàsics no s'han reduït i, de fet han augmentat durant els últims mesos.

2-3 Les retallades en els serveis essencials, a causa de les mesures d'austeritat i les vagues resultants

- Accés als serveis gratuïts d'atenció primària ha estat d'eficàcia limitada durant el procés de reorganització i integració de les caixes de l'assegurança de salut, els metges i farmacèutics, que han estat sense cobrar per l'Estat, estan duent a terme vagues en curs amb la conseqüència que els pacients han de pagar tant per a la visita al metge i els costos totals per a la seva medicació, i després han de sol·licitar un reemborsament dels fons de seguretat social amb un procés llarg i burocràtic.

- Els hospitals públics estan experimentant una creixent càrrega de treball a causa de la reducció en l'ús privat del sector, així com a un major ús d'emergència gratuït serveis pels que no poden accedir a l'atenció primària, o sense assegurança de salut a causa del atur. Hi ha un augment dels temps d'espera per a cirurgia no urgent, alhora els subministraments bàsics als hospitals es mantenen en reserva causa de l'acumulació de deutes.

- Malgrat els creixents nivells d'angoixa psicològica es reflecteix en els suïcidis i els nombres cada vegada més gran de trucades a línies d'ajuda d'emergència, els serveis de salut mental s'estan reduint, la medicació que anteriorment era gratuïta o subsidiada ara s'ha de pagar.

- Solucions filantròpiques estan sent cada vegada més utilitzat per als problemes bàsics de supervivència, les ONG i altres organismes, juntament amb l'Església Ortodoxa ONG "Apostoli", tenen un ampli sistema de lliure recollida i distribució d'aliments i menjars gratis que creix dia a dia. Ara han creat una sistema similar per a la recol·lecció i distribució farmacèutica per a aquells que no poden pagar els medicaments essencials; aquesta situació reflecteix la de fa 30 anys, quan molta gent gran no tenien assegurança de salut efectiu o l'accés a l'atenció primària de salut gratuïta.

"La crisi requereix urgentment mesures per ajudar a la gent gran vulnerables "

per Jean-François Serres, secretari general de petits frères des Pauvres

La gent gran romanen actives tant a nivell professional i socialment, sempre que les seves capacitats físiques ho permeten. També pot romandre integrat i ser part de la societat o de les seves comunitats, fins i tot quan pateixen de malalties cròniques o i / o altres trastorns físics. No obstant això, necessiten cures a llarg termini i suport per mantenir la seva participació en la vida diària.

Però la majoria de les persones d'edat, quan les seves capacitats físiques disminueixen gradualment amb el temps, es troben aïllades. Ells són "invisibles" i absents en el corrent principal de la societat a causa de la falta de suport i assistència adequada. És en aquest període de pre-fragilitat que les persones que han perdut el seu medi social estimulant i que reben poc econòmica, social i / o cultural els recursos estan en risc. Aquest és un risc de pèrdua de l'autonomia, aïllament social i la incapacitat de gaudir dels seus drets i / o rebre l'atenció que necessiten. No va ser fins després de la trágica onada de calor el 2003, amb 70.000 morts addicionals a Europa, incloent 20.000 a França, que l'opinió pública té

consciència sobre el problema del progressiu aïllament de la gent gran. Aquestes persones vulnerable d'edat avançada poden tenir un risc de morir com ara les condicions climàtiques extremes a l'estiu o hivern. La inclusió social dels més vulnerables està en joc, així com de les persones de classe mitjana més grans que s'han vist afectats greument per la crisi actual.

La tendència anterior sembla estar progressant. El risc d'aïllament social de les persones majors de 75 anys i una altra ha passat del 16% al 21%, segons l'actualització recent (2012) de l'estudi del 2010 en l'aïllament social i la solitud a França publicat per la Fundació de France. En temps de crisi la gent està experimentant encara més la fragilitat dels vincles socials, que es converteix en una gran amenaça per a la cohesió nacional. És aquesta aïllament que fa que les situacions individuals més freqüents porten a l'abandonament, solitud i la pobresa extrema associada amb una pèrdua profunda de l'autoestima. La gent gran que ens contacten per rebre suport sovint havia experimentat ja un llarg procés d'aïllament. Cal llavors un llarg temps per millorar la seva situació i ajudar-los a recuperar la vida en condicions acceptables i un lloc en una comunitat més àmplia a la societat.

Per tant, és urgent donar suport a la "primària" solidaritat, reconstruir les xarxes socials de les persones a través de l'enfortiment dels barris i la reconstrucció de la relacions de qualitat entre les persones. És igualment crucial per donar suport als cuidadors oferint ajustos necessaris de les seves condicions de treball; en particular els que han conciliar el treball informal i el treball professional. També cal posar en marxa un ambiciós programa per mobilitzar les associacions de voluntaris locals per promoure entorns favorables a l'edat de la gent gran, persones a nivell de comunitat o barri. És el propòsit d'un moviment d'associacions de la societat civil, creat recentment a França per "combatre la soledat en la vellesa".

Les polítiques públiques han de buscar la complementarietat entre la protecció social i la participació ciutadana, així com capacitar les persones per tal de conciliar la necessitats individuals amb la inserció en xarxes veïnals locals, o de la família. Una renovada cooperació entre les associacions i el govern nacional desplegarà una mobilització necessària per complir amb tots els problemes esmentats, que la crisi actual s'amplifica encara més.

La gent gran i la crisi econòmica a Eslovàquia

Per Lubica Gálisová, el president de Fórum pre Pomoc starším

Frum pre Pomoc starším organitza a Eslovàquia un conjunt d'accions - en particular les reunions amb gent gran en certes regions on el fòrum discuteix amb ells els problemes que giren entorn de la seva la vida, la situació actual i les seves experiències sobre els serveis i les actituds del públic cap a aquest grup. Els preus continuen pujant i la inflació és alta. La inflació afecta principalment les necessitats vitals bàsiques, aliments, farmacèutica, cura de salut, serveis i allotjament, que afecta principalment a la gent gran, la seva qualitat de vida i l'accés als diferents serveis que sovint no es pot permetre. Hi ha casos en què una persona major no va a la farmàcia per als medicaments prescrits a causa dels alts preus. Les pensions de vellesa per tant són molt baixes a Eslovàquia, i afecten la vida i la situació d'aquest grup. La inflació es refereix a tots els béns i serveis (també les que no estan sent comprats per la gent gran com

mobles, automòbils i aparells electrònics, el preu sol ser més aviat està disminuir o augmentar mínimament) i per això no hi ha inflació registrada que només es refereix a persones grans.

La gent gran sap també que la crisi va en augment per la discriminació per edat. La gent gran sol percebre com els afecta negativament el desenvolupament al país, ja que necessiten els serveis com ara l'atenció a llarg termini, per exemple. Ells es presenten com una càrrega per a la societat i com un grup passiu de la població que no "necessita mai més res ". Aquesta situació s'agreuja en el context de la crisi econòmica i la consegüent manca dels fons públics per satisfer les necessitats dels diferents grups de població. Els salaris a Eslovàquia són molt baixos, i l'alt atur afecta tota la població i tots els grups. Per tant, a causa d'aquesta situació a la societat en general hi ha una opinió predominant que la gent gran no ha de treballar més i és difícil per a ells trobar feina.

Amb l'alt nivell d'atur en algunes famílies, la gent gran poden ser els únics amb els ingressos financers estables. Això augmenta el risc d'abús financer de la gent gran. Membres de la família prenen els diners de seus ascendents, els pressionen a signar el traspàs de la seva propietat a una altra persona i limitar el seu contacte amb els seus amics i veïns. La gent gran no tenen la possibilitat de defensar els seus propis drets. Així mateix, la legislació no protegeix adequadament contra maltractament a persones grans. La gent gran sovint no tenen l'energia suficient per manejar amb el procediment legal que en última instància afecta la seva salut psíquica i mental. Actualment els càrrecs en els tribunals han augmentat.

Una altra forma d'abús financer que ha augmentat recentment està relacionat amb el comerç de porta a porta és a dir, la venda de béns o serveis en condicions desfavorables. Sovint passa que la gent gran després de signar un contracte desfavorable o fins i tot fraudulent acaben perdent els seus diners o, en el més extrem cas, fins i tot la propietat d'habitatge. Les persones d'edat són un blanc fàcil per als estafadors en particular proposant serveis financers. Els productes o serveis es proposen a tarifes abusives i càrrecs que la gent gran no es donen compte o simplement no pot percebre, ja que estan obligats a signar contractes de pressa sense possibilitat d'obtenir informació de primera i l'assessorament necessaris.

Cal realitzar les accions necessàries per reforçar la protecció contra totes aquestes formes diferents de maltractament a persones grans. Altres modificacions en la legislació nacional sobre la protecció de la gent gran són necessàries com la discriminació per edat i el maltractament a gent gran són violació als drets humans de la població adulta major. Finalment, també és necessari per donar suport a organitzacions de promoció de drets de la gent gran, el seguiment del situació a nivell de base i prevenir major l'abús i la violència.

"La crisi com a oportunitat. Una visió des els serveis municipals d'atenció a la gent gran "

per Stephen Barnett, director de la Xarxa Política Social Europeu

ESN és la xarxa europea de serveis socials en el govern local i regional, de la gent gran vulnerables. Les autoritats públiques no només proporcionen, la planificació i regulació de serveis, en general econòmicament a aquells amb uns baixos ingressos que no estan coberts

per l'assegurança o no tenen prou mitjans privats per pagar l'atenció i ajuda. La protecció social en general és la segona partida de despesa per als governs nacionals a la UE.

Durant el període de la crisi, les coses han canviat per bé de la gent gran en un baixos ingressos: la proporció de majors de 75 anys en risc de pobresa ha disminuït de 27,6% el 2007 al 22,2% el 2010. No podem dir molt sobre les estadístiques de la situació específica de les persones grans amb necessitats d'atenció (o els seus cuidadors) "taxa de risc de pobresa". No obstant això, sí que sabem que les persones pobres " tenen ... un major risc de desenvolupar malalties cròniques i / o que requereixen atenció a llarg termini i el suport de serveis de salut i els serveis socials. Hi per tant una important població de gent gran de baixos ingressos depenen del suport financer per l'assistència social de l'Estat.

Tot i que la situació no és universal, molts dels municipis estan enfrontant simultàniament la creixent demanda de serveis socials i la pressió per limitar el pressupost, la congelació o fins i tot retallar la despesa. A curt termini les mesures de control de costos podria ser en les àrees dels salaris i la contractació, els copagaments del usuari per l'atenció, la formació del personal, la despesa de capital o fins i tot el tancament de serveis "no essencials". No obstant això, els membres de ESN també veure aquest com una oportunitat per redissenyar els serveis per augmentar l'eficiència i millorar la qualitat de vida dels usuaris del servei. Aquestes mesures podrien incloure:

- Sol·licitar a la gent quin tipus d'ajuda necessita: persones que pensen que poden tenir menys necessitats de professionals.
- Transformar els serveis per centrar més en la prevenció, la rehabilitació a curt termini i la vida dels independents, per a llarg termini tenir l'atenció d'infermeria en hospitals o llars.
- Millorar la coordinació entre els serveis per evitar duplicació de tasques i oferir als usuaris un servei sense fissures.

Sobre la base d'estudis de casos existents dels membres d'ESN, una estratègia local que inclogui algunes d'aquestes mesures podria produir un estalvi de l'ordre del 10%.

Tenint en compte les tendències demogràfiques actuals, els polítics haurien de mirar amb cura les despeses relacionades amb els grans. Els governs locals i regionals poden prendre decisions en servei intel·ligent a nivell local, però necessita un finançament públic suficient per garantir que les comunitats vulnerables de la gent gran reben l'ajuda que necessiten. Al costat de la reforma de les pensions i polítiques d'envelliment, atenció mèdica, serveis socials i l'atenció a llarg termini tenen una contribució important a fer a la resposta pel desafiament demogràfic d'Europa.

"L'envelliment de la població: un desafiament per a Europa "

pel Professor Dr G.I.J.M. Kempen, Universitat de Maastricht, els Països Baixos

La proporció de persones grans augmenta ràpidament a Europa. En el 2009 el 17,2% de la població dels 27 països de la UE era de 65 anys d'edat o més, aquest percentatge s'espera que

augmenti a 23,7% el 2030. Relacionat amb això, la l'esperança de vida està augmentant també en tots els països europeus. Per exemple, als Països Baixos, l'esperança de vida el 1998 era de 75,1 anys per als homes i 80,6 anys per a les dones. S'espera que aquestes xifres serà al 2050 de 85,5 anys i 87,3 anys, respectivament. Més Concretament, això significa que els homes guanyen en esperança de vida 10 setmanes i les dones guanyen 6 setmanes d'expectativa de vida cada any. Una part substancial de la creixent esperança de vida serà la vida en matèria de salut. Malgrat les diferències substancials que poden existir entre països, aquests patrons d'envelliment són més o menys similars en molts països. En realitat, podem considerar aquest com a cas d'èxit, ja que és una cosa que molts de nosaltres volia. No obstant això, aquest desenvolupament té importants conseqüències i reptes per a les diferents parts de la societat.

En primer lloc, la relació de dependència de la gent més gran de 65 anys. Per a la UE-27 aquesta proporció era a mitjana de 25,7 el 2009, però pujarà fins 38,7 el 2030. Això indica que en 2009 hi havia un ancià per cada quatre persones en la població activa, però que el 2030 esperem només 2,5 persones a la població activa per cada persona en el grup d'edat més avançada. Un cop més, enormes variacions poden existir en diferents països: la proporció és més alta d'Alemanya (30,9 el 2009 a 47,5 en 2030) i el més baix a Irlanda (16,2 el 2009 i 26,6 el 2030).

En segon lloc, tot i que la productivitat pot augmentar, una proporció considerable de les persones menors han de tenir cura a una generació anterior, tant des del financer (pensions) i una atenció (manca de treball). Per exemple, als Països Baixos s'espera que els costos de atenció de la salut s'elevà de 61 mil milions d'euros el 2012 a prop de 80 milions d'euros el 2017 - un augment del 31%. A més, s'espera una escassetat de 300.000 persones el 2020 - sobretot en cura de la salut - dins de la població que treballa principalment a causa de l'envelliment de la societat.

El gran repte per a les pròximes dues dècades és un equilibri entre els riscos i les conseqüències de l'envelliment a través de diversos grups de la societat per preservar un nivell acceptable, nivell de solidaritat intergeneracional. En cas contrari, aquest pot convertir-se en risc. Una opció podria ser que el edat de jubilació arriba a ser molt més flexible. Una segona opció podria ser que els ciutadans de totes les edats han gastar més temps i diners a l'atenció de la salut, inclosa l'atenció a la gent gran. Ambdues opcions requereixen una bona gestió per facilitar la gestió de recursos humans, per atendre totes les edats, i els governs han d'obligar a la societat, entitats inclosos els empresaris per facilitar això.

Traducció de

Josep Carné- Relacions Internacionals